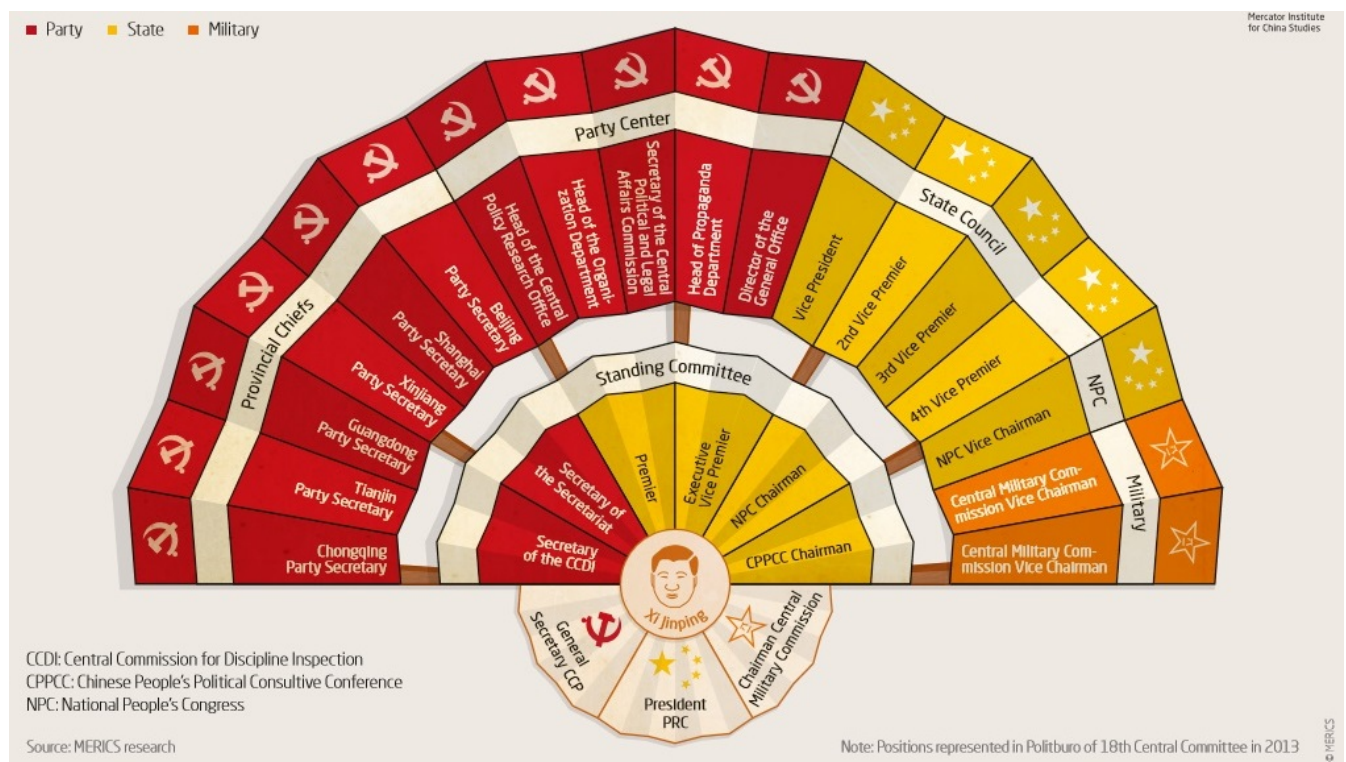

Trước thềm hội nghị Trung Quốc lần XIX, Tập Cận Bình dường như đang đứng trên đỉnh cao quyền lực. Những quyền lực này sẽ vồn xa tới đâu? Các quyết định nhân sự sắp tới trong và sau hội nghị dường như cũng như nội dung của báo cáo chính trị sẽ đưa ra những gợi ý về mục đích thực sự của quyền lực Tập Cận Bình.

Hội nghị Công sản Trung Quốc (CSTQ) lần thứ XIX sẽ thúc đẩy chính trị “ngồi hòm” và thu hẹp các lựa chọn phát triển của Trung Quốc.

Các phát hiện và kết luận chính

• Hội nghị CSTQ lần thứ XIX, được diễn ra vào cuối mùa Thu năm nay, có ý nghĩa chính trị lớn: Hội nghị sẽ không chỉ đưa Tập Cận Bình quay trở lại với nhiệm kỳ thứ 2 trên công trường Tổng Bí thư, mà sẽ còn tiếp tục lưu đảng đã đưa chính mặt “ngồi kế cận được tập đoàn tập” có thể tiếp quản Tập Cận Bình vào năm 2022 hay chưa.

• Tại Hội nghị đảng XVIII năm 2012, giới tinh hoa trong đảng đã quy định cho Tập Cận Bình tập trung hóa việc ra quyết định chính trị và công cụ kết luận tập thể xuyên suốt CSTQ. Nếu Tập Cận Bình thành công trong việc chỉ đưa những đảng viên được tin tưởng vào Bộ chính trị tại Hội nghị sắp tới, đó sẽ là một dấu hiệu mạnh mẽ cho thấy sẽ kiểm soát quyền lực của ông chặt chẽ đến mức ông không còn cần tới sự đồng thuận của giới tinh hoa trong đảng nữa.

• Các sáng kiến và chiến lược đầy tham vọng của Tập Cận Bình cũng là “gót chân Asin” của ông. Mặc dù không có sự chông gai có thể thấy trong nội bộ đảng, nhưng có những dấu hiệu rõ ràng cho thấy đảng lại chính trị của ông vẫn chưa đến mức không cần phải tranh cãi. Các chiến lược né tránh tập bên trong bộ máy nhà nước vẫn hiện diện. Ông phải thúc đẩy các mục tiêu được đặt ra là công cụ CSTQ với tập cách mặt tập thể cũng như công cụ nền kinh tế Trung Quốc. Một loạt thất bại chính sách có thể làm đẩy lên sự chỉ trích nội bộ và có thể là công khai đối với phong cách lãnh đạo và đảng lại chính trị của Tập Cận Bình.

• Báo cáo chính trị sẽ được Tập Cận Bình trình bày tại Hội nghị là tuyên ngôn chính trị của CSTQ. Nội dung của nó sẽ cho phép rút ra các kết luận về việc Tập Cận Bình có nên tiếp tục giữ vị trí trong giới tinh hoa của đảng hay không. Nếu ông có được sự tán thành trong nội bộ, thì các dự án chính trị của ông như việc kiểm soát chặt chẽ tập thể, việc tiến hành công nghệ thông tin để công cụ sẽ kiểm soát của đảng đối với đất nước và cách tiếp cận quyết đoán hơn trong chính sách đối ngoại sẽ được nêu bật trong báo cáo.

• Sáng kiến “Vành đai và Con đường” (BRI) đã trở thành dự án được trung tâm của Tập Cận Bình nhằm thiết lập Trung Quốc như một cường quốc toàn cầu ngày càng nổi bật. Sự tán thành trên văn mặt nghị trình chính sách đối ngoại đầy tham vọng tại Hội đồng không phải là một kết quả được dự đoán. Trong nhiệm kỳ hai, Tập Cận Bình thậm chí có thể phải tìm kiếm những tham vọng quốc tế của mình và hướng sự chú ý tại các vấn đề cấp bách hơn trong nước.

• Các đại biểu Hội đồng công sự phải quyết định về những sự đổi mới trong điều lệ đồng. Thậm chí quy định về chính trị của Tập Cận Bình sẽ được thúc đẩy hơn nữa nếu những cách diễn đạt như “tư duy Tập Cận Bình” hay “học thuyết Tập Cận Bình” được kết hợp vào điều lệ đồng.

1. Giới thiệu

Các quyết định được trình bày tại Hội đồng lần thứ XIX sẽ xác định con đường tương lai của Trung Quốc. Khi nhóm họp ở Bắc Kinh vào cuối mùa Thu 2017, 2.300 đại biểu sẽ phải hoàn thành 2 nhiệm vụ then chốt: Họ sẽ xác nhận báo cáo chính trị bao gồm các mục tiêu chính của CSTQ trong thời gian đến năm 2022 và sẽ bầu ra một Ban chấp hành Trung ương mới. Quan trọng hơn nữa đại hội chính trị cường quyền ở trung tâm, thành phần của Ban thường vụ Bộ chính trị sẽ thay đổi do kết quả của Hội đồng và một “nguồn kết nối được tiếp cận tốt” có thể được đưa lên vị trí hàng đầu để có thể tiếp quản cho Tập Cận Bình vào năm 2022.

Do đó, Hội đồng sẽ là một dịp để đánh giá tình trạng của hệ thống chính trị Trung Quốc. Trước thềm sự kiện quan trọng nhất trong lịch công tác chính trị 5 năm của Trung Quốc, Tập Cận Bình dường như đang đứng trên đỉnh cao quyền lực. Những quy định nào sẽ vượt xa tại đây? Các quyết định nhân sự sắp tới trong và sau Hội đồng công sự như nội dung của báo cáo chính trị sẽ đưa ra những gợi ý về mục đích thật sự của quy định của Tập Cận Bình và khả năng của ông định hình nghị trình chính trị của Trung Quốc trong 5 năm tới và xa hơn nữa.

2. “Thiết kế cấp cao” theo ý nghĩa: Kết quả lớn lớn của việc tập trung quyền lực

Có những chủ báo minh mẫn cho thấy việc công cụ quyền lực của Tập Cận Bình sắp hoàn thành. Ông tỏ ra là nhà lãnh đạo không bực tranh chấp và không bực thách thức của CSTQ. Quyền lực của ông nhanh chóng được công cụ phân bổ như Hội đồng XVIII tháng 11/2012. Khi đó, một quy tắc định tập thể đã được đưa ra nhằm công cụ và thể của Tổng Bí thư và giảm bớt quyền lực của Quốc vụ viện (bộ máy chính phủ trung ương) và các tỉnh để tập trung thêm quyền vào trung ương đồng. Tại thời điểm đó, giới tinh hoa trong đồng quy tắc tâm nguyện chọn sẽ sa sút và kìm hãm thể chức trong các cán bộ đồng. Do đó, họ đã nhốt trí cho phép tổng bí thư mới khôi phục tính quy tắc đoán của đồng, và giới quy tắc sẽ tan vỡ của hệ thống thể bực mà trước đó đã có thể nhận thấy. Ban lãnh đạo đồng tin rằng một trung ương đồng minh mẫn có thể thể nhốt để vượt qua các nhóm lợi ích bất di bất dịch và thúc đẩy các công cụ công nhận. Quân đội là một ví dụ thích đáng: Các kế hoạch tái cấu trúc Quân Giải phóng Nhân dân (PLA) đã tiến triển từ những năm 1990, nhưng không có những tiến triển nào của Tập Cận Bình đưa được chúng vào thực tiễn.

Sau Hội đồng XVIII, quyền ra quy tắc định trong các lĩnh vực chính sách then chốt được chuyển thể các bộ thuộc Quốc vụ viện sang các Tiểu ban lãnh đạo trung ương và các ủy ban mới được thành lập, mà phân bổ do Tập Cận Bình đồng đầu. Chẳng hạn, “Tiểu ban lãnh đạo trung ương đi sâu công cụ cách toàn diện”, được thành lập đầu năm 2014, đã trở thành công cụ quan ra quy tắc định then chốt để đưa vào thực tiễn nghị trình công cụ cách đẩy tham vọng được quy tắc định thể phiên họp toàn thể thể ba của Ban chấp hành Trung ương khóa XVIII năm 2013. “Ủy ban an ninh quốc gia” điều phối một phạm vi rộng lớn các vấn đề liên quan đến an ninh quốc gia. “Tiểu ban lãnh đạo trung ương về an ninh mạng và thông tin hóa” vạch ra chiến lược không gian mạng. Gần đây, “Ủy ban hòa nhập quân-dân sẽ” đã được thành lập. Phó Thủ tướng Trùng Cao Lữ đã được chỉ định là giám đốc vấn đề phòng thủ công cụ ủy ban mới này để công cụ thể sẽ ưu tiên cao mà ban lãnh đạo dành cho lĩnh vực này. Theo truyền thống, các tiểu ban lãnh đạo trung ương được giao nhiệm vụ xác định các chiến lược rộng lớn (chẳng hạn các mục tiêu phát triển dài hạn) và điều phối chính sách về các vấn đề được xác định công cụ thể (chẳng hạn việc xóa đói giảm nghèo), nhưng giới đây các tiểu ban này tham gia ra quy tắc định và giám sát các chính sách riêng lẻ được ưu tiên hàng đầu.

Tập Cận Bình đã tìm cách tập trung quyền lực và thúc đẩy việc thông qua nghị trình được vạch ra trong báo cáo chính thể của Hội đồng năm 2012, điều này chẳng minh quyền lực chính thể phi thể công cụ của ông. Sau 5 năm giới chức, Tập Cận Bình kiểm soát các công cụ quy tắc định quan trọng nhất trong hệ thống chính thể của Trung Quốc. Ông đã thể hiện những công cụ cách quân sẽ công cụ bực nhận của Trung Quốc trong nhiều thập kỷ qua và đã trở thành gương mặt của chính sách đối ngoại ngày càng quy tắc đoán của Trung Quốc. Ông chỉ thể tin thể Trung Quốc, xuất hiện trong

các mâu thuẫn tranh tuyên truyền và thậm chí còn được nhắc tới trong các bài hát rap. Theo quan điểm của trung cộng đồng, Tập Cận Bình là người phù hợp vào thời điểm phù hợp. Ông đồng cảm mạnh mẽ với mục tiêu bao trùm là đem lại sự sống mới cho niềm tin vào bản thân của đồng và niềm tin của đất nước vào quyền lãnh đạo của đồng. Nhìn mạnh mẽ những thành tích của ông, giới tinh hoa trong đồng đã quyết định gọi Tập Cận Bình là “cốt lõi” của Ban chấp hành Trung cộng tại phiên họp toàn thể thứ 6 của Ban chấp hành Trung cộng khóa XVIII vào tháng 10/2016. Tình thái này cũng nhắc tới việc công nhận hân và cho ông nhiệm vụ quyền tự do hân để thực hiện các chính sách của mình.

Tập Cận Bình không chỉ sẽ đồng quyết định thay thế của mình để tái cấu trúc các tiến trình ra quyết định, ông còn lãnh đạo các chiến lược quyết liệt, tập trung vào cuộc chiến chống tham nhũng và một hệ thống tư tưởng được củng cố. Cùng với nhau, các chiến lược này đã tái xác nhận thẩm quyền của đồng trên khắp các cấp và tầng lớp quyết định của Tập Cận Bình. Nhìn lại hội nghị XVIII, đồng đồng nhất đoàn kết, có kế hoạch và tin hân so với năm 2012. Hội đồng tại hội nghị XIX, Tập Cận Bình đồng nhất đang ở đỉnh cao quyết định. Ông đang ở vị trí thu hút hội nghị để đồng hình một cách quyết định nghị trình của hội nghị đồng nhất tiến trình của chính các vị trí cán bộ cao nhất. Ông thậm chí có thể chống lại tên mình được trang trọng ghi trong tiêu đề CSTQ như một trong những “nhà tư tưởng lớn của chế độ xã hội”.

Tuy vậy, phong cách lãnh đạo của Tập Cận Bình có những mặt trái của nó và một sự sáng kiến của ông vẫn gây tranh cãi. Cái giá của việc công nhận quyền lực và các chiến lược do trung cộng kiểm soát là không nhỏ: đồng lực đưa phương tiện tạo ra phép màu kinh tế Trung Quốc đã trở nên trì trệ. Dòng lưu của Trung Quốc về đổi mới chính sách chỉ ra sự sụt giảm mạnh mẽ đồng dự án thí điểm đưa phương tiện sau năm 2012. Sự thiếu mong muốn tham gia những bất ngờ từ không khí lo sợ bao trùm lên các quan chức đang ngày càng sợ hãi kết quả tham nhũng. Đồng đã nhận ra vấn đề này và hội thúc các cán bộ từ ra chỉ đồng trong việc thực thi các quyết định chính sách. Tháng 3/2017, Thủ tướng Lý Khắc Cường đã chỉ trích sự “lỗi lầm” và “thực đồng” của các quan chức đưa phương tiện, gọi tình trạng này là “một kiểu tham nhũng”. Sau bài phát biểu của ông, một vài thành phố bắt đầu đưa ra đồng lợi cho đồng để xác định và trừng phạt các cán bộ “lỗi lầm”. Tháng 5, thành phố Thiên Tân trực tiếp trung cộng đã giáng chức một quan chức cấp cao nổi bật vì xao lãng nhiệm vụ.

Việc gia tăng sự ép lên các cán bộ đã không gọi lại được tinh thần tham gia: Trên thực tế, hệ thống chính trị của Trung Quốc đã mất đi những điều kiện tiên quyết then chốt cho các sáng kiến từ dưới lên và những năng lực giới quyết định.

Cả địa phương đều hợp thu các cú sốc đột ngột trong hoặc ngoài nước, nếu những cú sốc này vượt quá hoặc làm suy yếu sự kiểm soát của trung ương đồng. Việc kiểm soát hân của quy định quy định của chính quyền địa phương thông qua sự giám sát liên tục và các hình phạt sẽ không giúp khắc phục tình trạng tê liệt ở địa phương. Trong khi đó, các vấn đề cấp bách vẫn chưa được giải quyết: Nợ công ở địa phương đang gia tăng, việc cải cách các doanh nghiệp thuộc sở hữu nhà nước (SOE) trì trệ, tình trạng thối nát trong ngành than và ngành thép ngày càng nghiêm trọng. Theo các bài viết trên các phương tiện truyền thông của đồng và nhà nước công nhận báo cáo của các nhóm chuyên gia tư vấn, sự thiêu thiếu hợp giữa các cơ quan thuộc Quốc vụ viện và sự trì trệ của chính quyền địa phương là nguyên nhân gây ra sự chững chốt các thách thức kinh tế này.

Cuối cùng, Hội đồng sẽ cung cấp thêm thông tin về những sự kiểm soát còn tồn tại đối với quyền lực của Tập Cận Bình và về ảnh hưởng còn sót lại của các “nguyên lão” trong đồng như Giang Trạch Dân. Thành phần của Bộ chính trị mới sẽ là chủ yếu đầu tiên về quyền lực của Tập Cận Bình đối với các quyết định về nhân sự trong đồng: Liệu toàn bộ ghế trống có được lấp đầy bởi các môn đệ trung thành của Tập Cận Bình không, hay chúng ta sẽ chứng kiến các quyết định nhân sự bất ngờ cho thấy các thế lực khác vẫn đang trong cuộc chiến? Ngoài ra, những thay đổi về thành phần và trọng tâm của báo cáo chính trị có thể cung cấp thông tin về việc liệu đồng đồng lợi chính trị trong nhiệm kỳ đầu tiên và những ý tưởng cho nhiệm kỳ thứ hai của Tập Cận Bình có được tán thành trên vẫn hay không.

3. Các quy tắc của việc lựa chọn ban lãnh đạo: Không gì là chắc chắn

Ở Hội đồng XIX, các đội bầu sẽ bầu ra các thành viên Ban chấp hành Trung ương mới – cơ sở viên chính thức lên đường khuyến khích. Họ cũng sẽ thông qua danh sách ứng cử viên cuối cùng cho các vị trí trong Bộ chính trị. Ngay sau đội hội, Ban chấp hành Trung ương khóa XIX sẽ triệu tập phiên họp toàn thể đầu tiên và bầu ra Bộ chính trị mới và Ban thường vụ Bộ chính trị mới. Có nhiều suy đoán xoay quanh thành phần của cơ quan quyền lực nhất này của CSTQ và các ứng cử viên “kể cả được tập dượt tốt” có thể thay thế Tập Cận Bình vào năm 2022. Về các đội hội đồng trước đây, các học giả đã nêu bật vai trò của sự cân bằng quyền lực giữa các phe phái khác nhau trong đồng như một nhân tố giải thích cho những sự bất ổn nhiệm kỳ nào đó. Do sự thiếu hụt tình đoàn kết hiện tại, những cân nhắc về phe phái có thể không đóng vai trò chủ yếu nào trong việc quyết định nhân sự cấp cao nhất trong đội hội sắp tới.

Một trung tâm khác là tiến bộ và các thế lực lâu đời. Liên quan đến các nguyên tắc chung của việc đặt bút cán bộ trong đồng, một thay đổi chủ yếu được đưa ra trong nhiệm kỳ đầu tiên của Tập Cận Bình có thể tác động tới việc lựa chọn các ứng cử viên ban lãnh đạo cấp cao nhất tại đại hội. Năm 2007, truyền thông đồng và nhà nước Trung Quốc đã đưa tin về một cuộc họp cấp cao mà tại đó các ứng cử viên Bộ chính trị Ban chấp hành Trung ương khóa XVII đã được chọn lựa trước. Theo thông tin được đưa ra, người tiến nhiệm của Tập Cận Bình là Hồ Cẩm Đào đã chủ trì cuộc họp gồm 400 đồng viên lão thành. Tại cuộc họp, một danh sách sẽ tuyển các ứng cử viên đã được lập nên dựa trên nguyên tắc của “tiến bộ dân chủ”. Nguyên tắc này quy định rằng sẽ có đồng cấp chủ định các ứng cử viên phù hợp cho các vị trí trung. Tuy nhiên, năm 2014, đồng đã sửa đổi trung tâm này của hệ thống thông tiến bằng việc giới hạn phạm vi lựa chọn mà và hệ thống vai trò của “tiến bộ dân chủ”.

Ngày nay, ban lãnh đạo đồng có đồng thái đầu tiên bằng việc đưa ra danh sách các ứng cử viên được đồng ưu tiên. Hơn nữa, các quy tắc cho việc đặt bút bút thông trong các quy định sửa đổi đem lại cho tầng bí thư thêm quyền tự do để đưa các môn đề trung thành vào các vị trí lãnh đạo cấp trung ương và cấp tỉnh. Việc bổ nhiệm đồng minh thân cận của Tập Cận Bình là Thái Kỳ vào vị trí Bí thư Thành ủy Bắc Kinh gần đây là một ví dụ rõ ràng về việc Tập Cận Bình cấp gồng đưa các đồng minh của mình vào vị trí ngay từ trước khi đại hội đồng bắt đầu. Mặc dù Thái Kỳ thậm chí không phải là một ủy viên đề xuất của Ban chấp hành Trung ương khóa XVIII, giờ đây rất có khả năng ông sẽ được bổ nhiệm vào Bộ chính trị trong đại hội sắp tới vì bí thư thành ủy Bắc Kinh luôn được bổu vào các quan ra quyết định. Như vậy, Tập Cận Bình đã phá bỏ chu kỳ mở rộng các ủy viên Bộ chính trị thông lại phải được lựa chọn từ nhóm các ủy viên đồng nhiệm của Ban chấp hành Trung ương.

Về lý thuyết, có những tiêu chí xác định sẽ thông qua trung trong Bộ chính trị và Ban chấp hành về của nó. Quy định về nghề hưu đặt ra giới hạn 68 tuổi tại các ủy viên Bộ chính trị, những quy định này không tuyển đổi. Tầng sẽ qua cấp 2 cấp quan đã được thay đổi vài lần kể từ đại hội đồng XIV. Nếu các thông sẽ hiện tại vẫn không đổi, 11 trong số 25 ghế trong Bộ chính trị và 5 trong số 7 ghế trong Ban chấp hành và Bộ chính trị sẽ được để trống cho tất cả tại đại hội năm nay. Tuy nhiên, không có thông tin nào về việc liệu các quy tắc hiện tại có thể bị thay đổi hay không hay liệu những sẽ sửa đổi như vậy có đòi hỏi một thế lực cấp thế hoặc sẽ thông đổi biểu biểu quyết nhất định trong CSTQ hay không. Thậm chí còn có suy đoán rằng Tập Cận Bình có thể làm suy yếu vai trò của Ban chấp hành và Bộ chính trị hoặc hủy bỏ nó hoàn toàn.

Chưa biết liệu chúng ta có chứng kiến những thay đổi tương tự trong nhóm các ứng cử viên “kỳ công đặc biệt tốt” cho Tập Cận Bình hay không. Trong quá khứ, các ứng cử viên cho Ban thường vụ Bộ chính trị chủ yếu đến từ trong nhóm các ủy viên Bộ chính trị, với ngoại lệ là các vị trí ngọai kỳ công đặc biệt tốt cho từng bí thư và thủ tướng. Theo tiến lệ, ngọai kỳ nhiệm đảng nhiên cho vị trí từng bí thư phải đáp ứng 3 tiêu chí: Ngọai này phải là ủy viên Ban chấp hành Trung ương sắp mãn nhiệm, phải từng đảm nhiệm chức bí thư đảng ủy cấp tỉnh và phải chưa đến 58 tuổi khi được lựa chọn vào vị trí này. Theo các tiêu chí trên, tính đến giữa tháng 7/2017, có 3 cá nhân đủ điều kiện trở thành lãnh đạo kỳ công thay cho Tập Cận Bình.

Tuy nhiên, nhóm ứng cử viên trên thực tế có thể rộng hơn và đồng thời các ứng cử viên dự hân hân có thể bỏ loại khi cuộc đua. Những cái tên mới có thể được bổ sung vào danh sách do việc đề xuất vào phút cuối chỉ vài tháng hoặc vài tuần trước khi hội, hoặc một trong những tiêu chí được nhắc tới trên đây có thể không còn được áp dụng nữa.

Còn đối với các ứng cử viên cá nhân, sự sắp đặt của Tôn Chính Tài, ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy Trùng Khánh vào giữa tháng 7 là một ví dụ nói lên nhiều điều: Có thông tin rò rỉ cho rằng ông là một trong những nhân vật then chốt của thế hệ lãnh đạo thế 6, Tôn Chính Tài đã bị tước bỏ chức vụ trong đảng vào ngày 16/7. Dù gì chăng nữa, các ứng cử viên được đề xuất vào Bộ chính trị cũng sẽ không được chính thức giới thiệu là ngọai kỳ nhiệm đảng nhiên, và họ cũng không thể chức chức có được chức vụ hàng đầu vào năm 2022. Sau thế cuối cùng sẽ có được các vị trí then chốt mà sẽ xác nhận vị thế ngọai kỳ nhiệm đảng nhiên của ngọai này trên cơ sở dần dần: Trước đầu, hội hội đại biểu nhân dân toàn quốc sẽ bầu chọn ngọai này làm Phó Chủ tịch nước vào tháng 3/2018 và ngọai này sẽ được cử làm Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương trong vòng 2 năm tiếp theo.

Việc lựa chọn các ủy viên Ban thường vụ Bộ chính trị sẽ đưa ra những gợi ý về cách thức Tập Cận Bình hình dung và tương lai chính trị của ông: Nếu không có ứng cử viên nào sinh năm 1959 hoặc sau năm này được lựa chọn, tức là Tập Cận Bình có ý định tiếp tục sau nhiệm kỳ thế hai của mình. Việc Tập Cận Bình lựa chọn nhiệm kỳ thế ba sau năm 2022 sẽ là một bước đi rất khác thường và sẽ phá vỡ các quy tắc lâu đời về việc kỳ nhiệm lãnh đạo, thậm chí gây nghi ngờ về nguyên tắc lãnh đạo tập thể của CSTQ.

Tuy vậy, ngay cả nếu một ngọai kỳ nhiệm đảng nhiên được chọn bỏ đề kỳ nhiệm

Tập Cận Bình và ngay cả nếu ông cố viên này thực sự tiếp quản vào năm 2022, điếu này vẫn sẽ không đem báo rằng Tập Cận Bình sẽ rút khỏi chính trường. Tập Cận Bình có thể theo gương Giang Trạch Dân và những người tiền nhiệm khác và vẫn giữ các vị trí then chốt như Chủ tịch Quân ủy Trung ương, thậm chí có thể trong nhiều năm sau khi chính thức rút khỏi ban lãnh đạo đảng. Thông tin, ông cũng có thể đi theo bước chân của ông Tiêu Bình bằng cách rút khỏi tất cả các vị trí chính thức và chỉ đạo các quyết định chính sách từ hậu trường. Tập Cận Bình cũng có thể đi con đường riêng và cũng cố nắm tay mình trong trung ương đảng bằng cách đưa các môn đệ trung thành vào các vị trí then chốt. Nếu chiến lược này tỏ ra thành công, các quyết định về nhân sự then chốt và những thay đổi trong nghành chính trị của đảng sẽ vẫn là đặc quyền của riêng Tập Cận Bình ngay cả sau khi rút khỏi tất cả các vị trí chính thức.

4. Báo cáo chính trị: Bản tuyên ngôn cho nhiệm kỳ dài hạn

Một tâm điểm của đổi mới đảng là báo cáo chính trị, một trong những văn kiện không được đánh giá đúng mức nhất trong giới quan sát phương Tây về chính trị Trung Quốc. Tập Cận Bình sẽ đặc biệt báo cáo chính trị này tại đại hội đảng. Văn kiện này sẽ cung cấp những hiểu biết sâu sắc liên quan đến các ưu tiên của nhiệm kỳ hai của ông, cũng như đánh giá về hoạt động của CPC trong 5 năm qua. Báo cáo phản ánh một sự đảng thu hẹp của bản của giới tinh hoa trong đảng, tập hợp sẽ ông hủ của những người bình thường đảng sau một nghành trình chung. Việc soạn thảo báo cáo là một quá trình tập thể kéo dài gần 1 năm. Dưới sự giám sát của Tổng Bí thư CPC là sự tham gia của hàng nghìn cán bộ: từ cấp trung ương và cấp tỉnh, trong các tổ chức đảng và chính quyền, trong các thế hệ dân sự và quân sự.

Một đánh giá có hệ thống nội dung và cấu trúc của các báo cáo chính trị của 5 đại hội đảng gần đây nhất cho thấy cách thức phát triển và một lịch sử của văn kiện này. Báo cáo đem lại một câu chuyện kể về tiến trình cải cách các cấu trúc kinh tế-xã hội của quốc gia và về cách thức biến Trung Quốc thành một đất nước hùng mạnh. Đó là một công trình chính trị thay vì một kế hoạch chi tiết cho việc phát triển các chính sách cụ thể. Về mặt này, tiêu đề của các báo cáo nói lên rất nhiều điếu. Mục tiêu của ban lãnh đạo CPC thi thoảng lập "chính nghĩa xã hội mang đặc sắc Trung Quốc" được khắc họa đậm nét trong mọi báo cáo. Mục tiêu cuối cùng là thi thoảng lập một hệ thống vượt trội hơn các trật tự chính trị, kinh tế và xã hội khác. Những thay đổi cấp tiến hay thậm chí việc xóa bỏ nguyên nhân các đổ vỡ trong văn kiện là không có khả năng xảy ra. Các đổ vỡ về mặt sự vẫn để phần lớn vẫn giằng nhau qua các năm. Các đổ vỡ khác thay đổi dựa trên các lĩnh vực làm việc then chốt của mọi tầng lớp và chính quyền của họ. Do đó, các khái niệm hoặc các phần mới được bổ sung liên quan đến các vấn đề cấp bách khi đó.

Chặng hân, vào năm 2002, sau khi cuộc khủng hoảng kinh tế và tài chính Đông Á phải bày tính dẫu bất tận thặng của các mô hình phát triển tập trung phiến diện vào tăng trưởng kinh tế, một phần riêng biệt đã được bổ sung dành riêng cho mục tiêu thiết lập một “xã hội khá giả”. Ban lãnh đạo Trung Quốc đã công nhận rằng sẽ bất bình đẳng và thu nhập đã trở thành một vấn đề chủ yếu và bắt đầu tham dò các chương trình chính sách xã hội công. Năm 2007, dẫu sẽ chủ đạo của Hội Cộng hòa, việc quản lý xã hội và sinh kế của người dân đã được đề cập trong một phần mới được bổ sung. Chính quyền đã nhận thấy sẽ cần thiết phải mở rộng hệ thống an sinh xã hội trong thời kỳ xã hội đang già hóa. Đồng thời, ban lãnh đạo đi theo quan điểm thiết kế xã hội và cách thức cải thiện và định hướng xã hội Trung Quốc nói chung. Sự gia tăng các cuộc biểu tình công khai và việc truy cập thông tin chỉ trích tình trạng ô nhiễm môi trường đã dẫn tới việc tạo ra một phần riêng mới và sẽ cần thiết của sự tiến bộ và môi trường sinh thái tại Hội đồng XVIII năm 2012.

ĐCSTQ liên tục tìm cách thâu hân tính liên tục và cố gắng của ngành trình chính trị của họ. Một ví dụ khác cũng nói lên nhu cầu đi đầu là cái gọi là “Chiến lược 5 trong 1” được đưa ra tại Hội đồng năm 2012. Chiến lược này xác định sẽ tiến bộ trong 5 vấn đề lớn và là cốt lõi để với việc thiết lập “chợ nông sản xã hội mang đặc sắc Trung Quốc”. Bắt đầu với trọng tâm về sự tiến bộ và kinh tế và văn hóa tại Hội đồng XII năm 1992, các phần về sự tiến bộ chính trị và pháp lý dẫn được bổ sung vào các báo cáo. Tập Cận Bình có thể bổ sung một vấn đề khác mà ông coi là sống còn: chính sách đối ngoại. Dẫu sẽ lãnh đạo của ông, Trung Quốc đã công bố các nỗ lực của nước này để trở thành một bên tham gia toàn cầu có ảnh hưởng và cố gắng kinh tế lớn chính trị.

Hôm nay, ngày càng có nhu cầu bằng chứng cho thấy một khuôn khổ tập trung được gán riêng cho Tập Cận Bình – có thể được gọi là “Tập trung Tập Cận Bình” – có thể có một vị trí rất nổi bật trong báo cáo hoặc trong đi đầu là đồng. ĐCSTQ đã góp nhiều nỗ lực bên phẩm khác nhau để đưa ra một “tuyển tập các bài phát biểu của Tập Cận Bình”. Nếu được Hội đồng và những người tham gia soạn thảo nhất trí, bước đi này sẽ mang lại cho Tập Cận Bình danh hiệu “nhà tập trung xã hội chợ nông sản lớn” trong cuộc đời ông và sẽ khiến đồng lợi chính trị của ông không còn là vấn đề tranh cãi.

5. Các ưu tiên đối với nhiệm vụ thứ hai của Tập Cận Bình

Trong nhiệm kỳ thứ nhất của mình, Tập Cận Bình đã đưa ra quyết đoán trong việc đưa ra các kết quả chính sách rõ ràng. Tập Cận Bình đã thúc đẩy mạnh mẽ sáng kiến đồng thông báo trong báo cáo tài chính hội đồng XVIII, chúng hơn như chính sách tham vọng. Một mặt, Tập Cận Bình tiếp tục mở rộng mà những người tiếp nhiệm của ông đã khởi xướng để đạt được các mục tiêu dài hạn của đồng. Mặt khác, ông đã khởi động các sáng kiến mở rộng trong lĩnh vực chính sách đối ngoại, đặc biệt là thông qua sáng kiến “Vành đai và Con đường”. Tập Cận Bình cũng đã đưa mục tiêu làm cho CSTQ phù hợp với thời đại kỹ thuật số vào trung tâm chính sách quốc gia của ông. Các kế hoạch toàn diện mới được đưa ra như “Made in China 2025” hoặc “Healthy China 2030”, và việc thiết lập một “Hội đồng tín dụng xã hội” toàn diện (tiền đề cho các công ty, cá nhân và các đơn vị chính phủ mở rộng thị trường hiên đại đáng tin cậy) xác nhận niềm tin của ông vào các lợi ích của việc số hóa. Tập Cận Bình và các đồng nghiệp của ông nhắm mục tiêu vào việc liên kết các chính sách phát triển trong tất cả các lĩnh vực chính sách với các ứng dụng công nghệ thông tin. Hội đồng CSTQ trở thành chủ đề tiên phong trong việc triển khai các giải pháp công nghệ thông tin cho phép xử lý dữ liệu lớn để đạt được sự minh bạch của mình, bằng việc kết hợp các đặc trưng tự nhiên mang màu sắc chủ nghĩa Lenin của đồng với các công cụ kỹ thuật số mới cho việc đi sâu phân tích và giám sát trong một khu vực “chủ nghĩa Lenin kỹ thuật số” mới cho thế kỷ 21.

Trong bối cảnh như vậy, chúng ta có thể trông đợi điều gì trong nhiệm kỳ hai của Tập Cận Bình? Tài chính hội đồng XIX, giới thiệu trong đồng số theo luật và cuối cùng thông qua báo cáo chính trị, trong đó có một phần của Tập Cận Bình trong 5 năm tới. Những sự có những ưu tiên chính sách nào trong báo cáo? Với việc năm 2021 đánh dấu sinh nhật lần thứ 100 của CSTQ, Tập Cận Bình sẽ phải thể hiện được lợi ích của thế kỷ “xã hội khá giả” ở Trung Quốc. Đồng thời, Tập Cận Bình cũng đang xây dựng di sản của mình với tư cách một chính trị gia hàng đầu: Các sáng kiến của ông sẽ được khảm họa một cách nổi bật trên đầu trong báo cáo sẽ là một câu hỏi then chốt về mặt này.

Đồng thời, Tập Cận Bình phải xử lý các vấn đề đang gây ra sự bất mãn trong giới doanh nhân, công chúng hay thậm chí giới viên chức Trung Quốc. Trong số các vấn đề nan giải này là những câu hỏi về quyền sở hữu và sự đổi mới ưu tiên đối với các SOE trong nền kinh tế Trung Quốc. Báo cáo chính trị rất có khả năng sẽ gợi ý về những sự sửa đổi tiến trình chính trị và các vấn đề này. Một số vấn đề có các tác động rộng lớn hơn đối với tương lai của đồng và Trung Quốc nói chung:

Hội đồng đồng: Kiểm soát tình cảm và sự đồng trong một xã hội ngày càng cá nhân chủ nghĩa

Trong những thời kỳ tăng trưởng kinh tế trì trệ, CSTQ hơn bao giờ hết cần tận dụng một nguồn tính hợp pháp thay thế cho sự lãnh đạo của đồng. CSTQ dẫu thế thì Tập Cận Bình đã can thiệp vào một số lĩnh vực phi hợp – không có tiền lệ cũ và quy mô lớn phạm vi kỳ năm 1978 – để hơn chủ tác đồng của những tổ chức “phòng Tây” đồng thời đẩy mạnh hơn nữa các nỗ lực tạo ra một tiêu chuẩn tổ chức thống nhất.

Những nỗ lực được tăng cường của Tập Cận Bình nhằm truy cập một hệ thống thống nhất vượt xa vượt ra bên ngoài các cơ quan của CSTQ. Nhiều đơn vị truy cập thông khác nhau của đồng-nhà nước, với sự trợ giúp của các công ty quan hệ công chúng, đã đẩy mạnh những nỗ lực truy cập tại các khái niệm như “các giá trị xã hội chủ nghĩa cốt lõi” tại công chúng rộng lớn hơn, đặc biệt nhằm tại thế hệ trẻ hơn và cộng đồng nước ngoài với các sản phẩm thông tin đa dạng, những bài hát rap và những đoạn video. Mọi kiểu phòng tin truy cập thông, đặc biệt là các nền tảng trực tuyến và truy cập thông xã hội, đã và đang là một tiêu chuẩn của việc thực hiện các quy định liên quan đến sự lan truyền “những thông tin xấu”.

Từ chức đồng: Công cụ sẽ hiện diện thông tin của CSTQ

Phần then chốt trong chiến lược của Tập Cận Bình không định lợi vai trò lãnh đạo của CSTQ ở Trung Quốc là công cụ và mở rộng tầm với của các cấu trúc từ chức đồng. Ngay trong nhiệm kỳ đầu tiên của ông, sự thông các cấu trúc đồng mới được thành lập tại các đơn vị phi chính phủ và các doanh nghiệp tư nhân đã gia tăng đáng kể. Đồng đang tiếp tục các nỗ lực của mình vượt tại và tập hợp các bên tham gia kinh tế và xã hội. Đồng muốn đưa những người trẻ trung thành vào tất cả các kiểu từ chức và qua đó có được ảnh hưởng đến bộ phận tác đồng đến các quy định định chiến lược hoặc nhân sự.

Xã hội: Chiến đấu chống đói nghèo và xử lý các vấn đề cấp bách

Về phát triển xã hội, 2021 là một năm then chốt với ban lãnh đạo đồng. Họ đã đưa hơn hoàn thành một tiêu chuẩn kỳ đầu tiên – thiết lập một xã hội khá giả – vào thời gian đó. Quy hoạch 5 năm lớn thế 13 bao gồm các cam kết tăng gấp đôi mức thu nhập của năm 2010 vào năm 2020 và loại bỏ đói nghèo. Những Tập Cận Bình

muốn tiến xa hơn vì các chủ thể sinh kế của người dân. Ông nhắc tới tờ ra “xã hội văn minh hóa” mà đồng đã đưa ra thông qua tuyên truyền và phát triển các công cụ để định hướng và giám sát xã hội tốt hơn.

Trong thời gian này, người dân trông đợi đồng sẽ thực hiện được cam kết với 2 văn bản cấp bách: báo về các chủ thể và chúng ô nhiễm thành công. Chính 2 văn bản này có tầm nhìn lớn nhất gây ra tình trạng nóng đồng lớn. Do đó, báo cáo rất có khả năng sẽ đưa cao sự cần thiết phải làm rõ hơn văn bản quy định sự hậu. Tuy vậy, nó sẽ không đưa tới việc đưa ra giải pháp cho văn bản về cách thức kết hợp quy định sự hậu cá nhân với tổ chức của chủ thể xã hội trong thế kỷ 21.

Kinh tế: Sự phát triển được thúc đẩy bởi sự đổi mới

Năm 2014, Tập Cận Bình lên đầu tiên sẽ dùng thuật ngữ “bình thường mới” một cách nổi bật trong một bài diễn văn. Thuật ngữ này được đưa ra nhằm trình bày về tình trạng tương đối hơn của nền kinh tế Trung Quốc theo cách tích cực. Một khía cạnh khác trong các văn kiện của đồng mô tả các đặc điểm gần đây của các cách kinh tế là thuật ngữ “phát triển thúc đẩy bởi đổi mới”: Trung Quốc sẽ leo lên phía trên chuỗi giá trị và trở thành một quốc gia chủ đạo hùng mạnh. Phần về các cách kinh tế trong báo cáo sẽ nhận mạnh sự cần thiết của một sự chuyển đổi nhanh sang mô hình tương đối mới, một sự thay đổi mạnh mẽ hơn nữa khu vực dịch vụ và việc số hóa ngành chế tạo. Nó cũng sẽ cung cấp những hiểu biết sâu sắc về các vòng chuyển đổi trong tương lai của các doanh nghiệp thuộc sự hậu nhà nước mà cho đến giờ thì ra tương đối không thành công. Về việc những nhà quan sát bên ngoài, đặc biệt là ở châu Âu và Bắc Mỹ, phần này có thể đưa ra những manh mối về lập trường của giới tinh hoa trong đồng với 2 văn bản: việc đưa ra ngoài nước của các công ty Trung Quốc và quy định tiếp cận thị trường của các công ty nước ngoài ở Trung Quốc.

Chính sách đối ngoại: Thúc đẩy tầm vai toàn cầu của Trung Quốc

Tập Cận Bình đã dành rất nhiều thời gian hơn cho việc ra nước ngoài và đã dành nhiều sự chú ý hơn cho những trình toàn cầu của Trung Quốc so với những người tiền nhiệm của ông. Sáng kiến “Vành đai và Con đường” lên đầu tiên được công bố năm 2013 đã trở thành dự án được trưng của Tập Cận Bình. Tại Diễn đàn kinh tế thế giới 2017 ở Davos, trong bài phát biểu của mình, Tập Cận Bình đã nhắc tới vai trò của

Trung Quốc như một bên bao vủ toàn cầu hóa và thống trị tự do. Nhưng thay đổi đáng kể về cách diễn đạt và về cách thức Trung Quốc hành xử với tư cách một bên tham gia toàn cầu đã và đang được tiến hành, và đã có một số thay đổi lập trường rõ ràng về vai trò của nước này với tư cách một bên tham gia an ninh toàn cầu.

Đã có những diễn biến Trung Quốc hoan nghênh vai trò then chốt này của quốc gia họ trong chính trị quốc tế. Nó khiến họ tự hào khi thấy chủ tịch của họ trên trường quốc tế. Tuy nhiên, những tiếng nói chủ trích dẫn câu hỏi về cái giá mà quốc gia này phải trả cho vai trò mới của mình đang trở nên mạnh mẽ hơn. Họ đang đấu tranh để giúp đỡ Trung Quốc và các quốc gia bên ngoài và sẽ tiến hành các công dân Trung Quốc và các quốc gia bên ngoài và chính trị đang gia tăng. Không có một số đánh giá rõ ràng thích hợp, BRI có thể biến thành “gót chân Asin” của Tập Cận Bình. Trong số những nhân vật có ảnh hưởng nhất công khai lên tiếng chủ trích có Thới Ân Hoàng. Họ đang với tư cách cố vấn cho Quốc vụ viện, họ giữ vị quan hệ quốc tế này đã công khai cảnh báo về việc “bị chi chiền lỵc” trong các cam kết kinh tế liên đới và nguy cơ bị lôi kéo vào các xung đột quân sự.

Những trở ngại liên tiếp nhau làm suy yếu độ tin cậy của sáng kiến này cuối cùng có thể lỵ đi của Tập Cận Bình sẽ ông họ không bị tranh cãi mà ông cần cho các vấn đề của cách trong nước để tham vọng mà ông muốn theo đuổi. Như vậy, một số thông qua triển vọng nghị trình chính sách để ngoại để tham vọng để để họ để không phải là một kết quả được tính. Tập Cận Bình thậm chí có thể phải tìm kiếm những tham vọng quốc tế của mình trong nhiệm kỳ hai để giữ quyết các vấn đề cấp bách hơn trong nước.

6. Kết luận

Ở hội đồng lớn thế XIX vào mùa Thu này sẽ đưa ra những gợi ý liên quan đến phạm vi thực sự của quy định của Tập Cận Bình và khả năng của ông định hình nghị trình của đồng trong 5 năm tới hay thậm chí hơn nữa. Nhiệm kỳ đầu tiên của Tập Cận Bình (2012-2017) đã được xác định bởi một số chuyển hướng rõ ràng sang chính trị “ngồi hững”, tập trung hóa việc ra quyết định và việc áp dụng luật lệ chắc và tự động trong đồng cam kết. Về thế của Tập Cận Bình sẽ được công nhận hơn nữa để để hội đồng nêu các đồng minh được tin cậy của ông để đưa họ vào các vị trí then chốt và nêu các yêu cầu xác định của nhiệm kỳ đầu tiên của ông để mở rộng thông qua các báo cáo và nghị quyết được thông qua trong hội.

Cách tiếp cận tập trung và cá nhân hóa của Tập Cận Bình đối với ban lãnh đạo Đảng Cộng sản khác biệt đáng kể so với các nhà lãnh đạo hậu Mao Trạch Đông khác. Dưới thời những người tiền nhiệm của Tập Cận Bình là cộng đồng và cộng lái CSTQ – Đảng Tiểu Bình, Giang Trạch Dân và Hồ Cẩm Đào – hệ thống chính trị của Trung Quốc mang lại nhiều không gian hơn cho sự tiến triển mang tính thích ứng. Sáng kiến về hành chính và kinh doanh tập trung lên đã là một sự thúc đẩy then chốt cho việc đổi mới chính sách và đồng lực kinh tế từ năm 1978 đến 2012.

Trái lại, thặng dư chính trị cá nhân hóa và việc hoạch định chính sách tập trung hóa được theo đuổi dưới thời Tập Cận Bình trên thực tế đang thu hẹp chi phí hàng loạt phát triển của Trung Quốc. Trong một kịch bản có thể diễn ra, sự công nhận hơn có thể trở nên quá công nhận và một hành chính, hoặc quá lỏng lẻo và một tài chính, duy trì tái cấu trúc kinh tế liên tục. Và thặng dư cá nhân của Tập Cận Bình và ban lãnh đạo từ trên xuống có thể bị tổn hại do những thất bại chính sách rõ ràng hoặc sự khập khe suy yếu. Trong những kịch bản như vậy, Trung Quốc sẽ phải đổi mới với những hoạt động chính trị kiểu cũ may và không có một lựa chọn đáng tin cậy nào cho một sự chuyển tiếp mang tính tiến triển, không gây rời loãn sang một chính thể linh hoạt và cởi mở hơn.

Tuy nhiên, ngược lại, nếu tầm nhìn của Tập Cận Bình về một kiểu lãnh đạo của Đảng Cộng sản với kỷ luật chặt chẽ, được hậu thuẫn bởi công nghệ thông tin và chú trọng vào an ninh hóa ra là có hiệu quả về chính trị và kinh tế, hệ thống chính trị của Trung Quốc sẽ trở thành một hình mẫu toàn cầu và việc liên kết tiềm năng mang tính biến đổi của công nghệ số liệu lớn với cách tiếp cận công nhận đối với việc lãnh đạo.

Các quyết định chính trị được đưa ra bởi Đảng thông qua sẽ đưa ra các gợi ý không chỉ về sự phát triển trong nước của Trung Quốc mà còn về ảnh hưởng toàn cầu mà chúng ta có thể trông đợi trong những năm sắp tới trong thời gian Tập Cận Bình nắm quyền. Nhìn chung, nếu cách tiếp cận quyết đoán của Tập Cận Bình đối với chính sách đối ngoại được đưa ra bởi Đảng đầy mạnh mẽ hơn nữa, những căng thẳng trong ngoại giao quốc tế, thặng dư mới và an ninh xoay quanh các lập trường và hành động của Trung Quốc có thể tiến tới gia tăng trong tương lai gần.

Matthias Stepan, giám đốc Chương trình Nghiên cứu Chính sách Công Trung Quốc, Viện Nghiên cứu Trung Quốc Mercator, tác. Bài viết được đăng trên [Viện Nghiên cứu Trung Quốc Mercator](#)

Trần Quang (gt)